

Sofie Vantomme (links), directrice van de Brugse gevangenis, en Aagje Van Maerrem, psychologe in dezelfde gevangenis. Zij mogen elke avond naar huis. © Vier

OOIT VRIJ

Vrijheid is ... ook niet alles

Het mooie aan *De recht-bank*, het Woestijnvisprogramma dat ons al negen seizoenen lang laat meekijken naar wat er zoal gebeurt in rechtbanken van verschillende

Dat laatste gebeurt ook af en toe in *Ooit vrij*. Het programma speelt zich grotendeels af in de gevangenis, en volgt mensen die mogelijk in aanmerking komen voor 'vervroegde invrijheidstelling onder voorwaarden'. We zien hen in ge-

Van die gesprekken hangt veel af, en ze zijn in beide gevallen revelerend en soms ontroerend. We leren hoe sommige gedetineerden zijn voor de heid, en hoe moeilijk anderen erme kunnen zodra ze die vrijheid hebben

02057
Film

POSTENPAKKER

TOM HEREMANS

Mediaredacteur

TV-reeks

niveaus overal te lande, is dat het alleen registreert wat daar gebeurt. Zodra je er eens een tv-camera zet, kun je ervan uitgaan dat mensen zich anders gedragen dan wanneer die er niet staat, maar in *De rechtbank* lijkt het alsof iedereen de aanwezigheid van dat indringerige ding meteen vergeet. Niemand probeert zich anders voor te doen dan hij is - op enkele advocaten na, maar dat is nu eenmaal wat advocaten doen. Wie voor de rechter moet verschijnen, heeft immers wel wat anders aan zijn hoofd dan goed overkomen op tv.

In het nieuwe *Ooit vrij* is dat anders. Dat is ook een Woestijnvisprogramma, maar niet van de makers van *Dé rechtbank*, wel van de makers van *Topdokters*. Dat laatste is ook een uitstekend programma, maar het doet meer dan registreren: het volgt de artsen ook buiten het ziekenhuis, het geeft hun de kans de show te stelen. Sommigen doen dat dan ook, soms op gênante wijze.

sprek gaan met medewerkers van de psychosociale dienst in de gevangenis, die moeten adviseren of ze klaar zijn

Van de gesprekken op de psychosociale dienst hangt veel af. Ze zijn altijd revelerend, en soms ontroerend

voor de grote boze buitenwereld. We zien hen ook in gesprek met de gevangenisdirectie als bleek dat ze niet klaar waren voor de grote boze buitenwereld, hun voorwaarden hebben geschonden en moeten terugkeren naar de gevangenis.

Maar we volgen de gedetineerden ook tijdens hun gewone bezigheden in de gevangenis, en tijdens hun penitentiairverlof, als ze dat krijgen. Dat brengt minder bij, en op die momenten lijdt dit programma onder hetzelfde euvel als *Topdokters*: volg een mens met een camera door zijn habitat en hij gaat zich aanstellen.

Het is, na één aflevering, het enige punt van kritiek dat we hebben. Blijf dus zeker kijken. Mensen die voorwaardelijk vrij zijn, komen alleen in het nieuws als het helemaal fout loopt, zoals met de moordenaar van Julie Van Espen. Als dit programma kan helpen om ons wat mededogen bij te brengen voor mensen die na een stommiteit (of veel stommiteiten) moeten proberen er weer het beste van te maken, dan heeft het al bestaansrecht.

Ooit vrij. Maandag om 20.35 uur op Vier

★★★★☆